

Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-PKDzM
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	9
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Występuje w specjalnościach	Psychologia kliniczna
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami związanymi z psychologią kliniczną dzieci i młodzieży. W trakcie kursu poruszone zostaną główne problemy dotyczące problemów klinicznych w okresie dzieciństwa i adolescencji, patomechanizmów powstawania zaburzeń u dzieci i młodzieży oraz problemów dzieci chorych somatycznie.

Wymagania wstępne

Zaangażowanie i zainteresowanie przedmiotem.

Zakres tematyczny

Specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji

Podstawowe pojęcia opisujące zdrowie psychiczne i zaburzenia dzieci i młodzieży.

Klasyfikacja i diagnoza zaburzeń psychicznych okresu dzieciństwa i adolescencji.

Geneza i etiologia zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Psychologiczne paradygmaty wyjaśniające zaburzenia dziecięce.

Aspekty rozwojowe w wyjaśnianiu mechanizmów i przyczyn zaburzeń wieku dziecięcego i okresu dorastania.

Zaburzenia emocjonalne i behawioralne dzieci i młodzieży: objawy, mechanizmy, etiologia i klasyfikacja.

Całościowe zaburzenia rozwoju: autyzm, zespół Aspergera, upośledzenie umysłowe.

Nieprawidłowy rozwój osobowości dzieci i młodzieży.

Dziecko w obliczu choroby i śmierci.

Specyficzne problemy dzieci i młodzieży, w tym opieka zastępcza, dzieciństwo w obliczu choroby rodzica, niedostosowanie społeczne i konflikty z prawem, autoagresja, macierzyństwo nastolatków.

Specyfika terapii dzieci i młodzieży.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma przekonanie o sensie i potrzebie podejmowania działań wspierających dziecko i jego rodzinę w warunkach klinicznych, wykazuje gotowość zaangażowania i aktywnego uczestnictwa w działaniach instytucji realizujących zadania kliniczne.	K_K01	egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	Wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi analizować i interpretować zachowania dzieci i młodzieży, stosować wiedzę z tego zakresu do tworzenia optymalnych warunków ich rozwoju.	• K_U04	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład
Student posiada pogłębioną wiedzę na temat specyfiki psychologii klinicznej dzieci i młodzieży, zna istotę, objawy, mechanizmy i uwarunkowania zaburzeń psychicznych dzieciństwa i adolescencji, ma złożoną wiedzę dotyczącą zróżnicowanych form pomocy dziecku i jego rodzinie	• K_W09	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład

Warunki zaliczenia

Wykłady kończą się egzaminem pisemny. Minimalny próg procentowy do uzyskania pozytywnej oceny wynosi 70%. Egzamin testowy lub z pytaniami otwartymi ocenianymi według następujących kryteriów: bardzo dobry – odpowiedź wyczerpująca, zgodna z programem, swobodne operowanie faktami i dostrzeganie związków między nimi, wykazując jednocześnie własne przemyślenia i oceny dobry – odpowiedź zasadniczo poprawna, zawiera większość wymaganych treści, poprawna pod względem terminologii, brak błędów merytorycznych, nie wyczerpuje zagadnienia w sposób bardzo dobry, dostateczny – student zna najważniejsze fakty, umie je zinterpretować, występują nieliczne błędy merytoryczne niedostateczny-brak odpowiedzi na większość pytań, braki w wiadomościach koniecznych, błędy merytoryczne

Literatura podstawowa

1. Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L., Borkowska A. (red) (2020) Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN
2. Grzegorzewska I., Pisula E., Borkowska A. (2016). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży W: L.Cierpiałkowska, H.Sęk (red.) Psychologia kliniczna. Warszawa: PWN

Literatura uzupełniająca

Kendall, Philip C. (2012). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP4.

Praktyczny podręcznik psychoonkologii dzieci i nastolatków (2015) pod red. M.Rogiewicz, Kraków: MP

Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Perspektywa kliniczna (2011) pod red. W. Pileckiej

Borkowska A. (red.) (2007). Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wybrane zagadnienia.

Cierpiałkowska L., Grzegorzewska I. (2016). Dzieci alkoholików w perspektywie klinicznej i rozwojowej. Wyd. UAM

Bleiberg E. (2004). Treating Personality Disorders in Children and Adolescents

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 12-04-2023 14:17)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ